

[Hans Nielsen.]

Forhandling, der har fundet Sted i Dag om dette meget interessante Spørgsmaal. Det er ganske forstaaeligt, det er kommet frem, for jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup er kommet paa Krigsstien igen mod Smedemestrene indenfor Landboforeningernes Omraade. Her er nu fremsat en Beskyldning for, at Smedemestrene udplyndrer Landbruget, og er det rigtigt, er det naturligvis i allerhøjeste Grad forkasteligt. Derfor haaber jeg, at vi kan faa dette Spørgsmaal undersøgt grundigt i det Udvalg, der er nedsat vedrørende Erhvervs- og Arbejdsfriheden. Det vil ikke være vanskeligt at faa skaffet Oplysninger i saa Henseende ved Hjælp af den højtærede Finansminister, idet man for Københavns Vedkommende allerede har en Statistik over Skatteangivelserne for Smedemestrene i København. Jeg tror, vi maa have fremskaffet Oplysninger nu om Skatteangivelserne for Smedemestrene paa Landet. Det er nu min Tro, at det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har Ret i sin Fremstilling; at der ikke er Tale om nogen Udplyndring af Landbostanden fra Smedemestrenes Side, men dette Spørgsmaal maa vi have opklaret.

Derimod synes jeg, at det ærede Medlem Hr. Olav Olsen kom alt for let udenom et Spørgsmaal, som ogsaa har Interesse, Spørgsmaalet om den Kommune, der betaler 15 Kr. i Hjælpekassehjælp til en Smedemester, for at han kan fortsætte sin Virksomhed. Er det de Anskuelse, som Venstre har om Erhvervsfrihed og om Haandværkerkaar her i Landet? Er det det, man stræber hen til, at Smedemestre faar et Tilskud af Hjælpekassen, for at de kan beslaa Hestene en Krone billigere? Det vilde være rart, om det ærede Medlem Hr. Olav Olsen kunde forklare, om det var Maalet, man stræber efter fra Venstre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Olav Olsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Olav Olsen: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen siger, at jeg gik alt for let uden om Spørgsmaalet om de 15 Kr. til denne Smedemester. Jeg vil dertil svare, at det kommer af, at det er en Sag, jeg ikke

kender Spor til. Selvfølgelig kan det lige saa godt ske for en Smed som for en Landmand, at han kommer i økonomiske Vanskeligheder. Men jeg kender ikke Spor til dette Tilfælde; derfor skal jeg ikke omtale det nærmere.

Jønson: Jeg har to Henstillinger, og jeg kan tilføje meget alvorlige Henstillinger, til den højtærede Regering. Den 23. November 1927 modtog Regeringen og Rigsdagen et Andragende fra Københavns Kommunalbestyrelse om visse Forhold, som er til Stede mellem Staten og denne Kommune. Som en af dem, der repræsenterer Befolkningen her i Byen, vil jeg ved denne Lejlighed udtale min Forbavelse over, at man ikke har hørt noget om denne forholdsvis vigtige Sag. Staten har en Embedsmand, som har sine Kontorer paa Københavns Raadhus. Denne Embedsmand kaldes Overpræsident og har et meget stort Kontor til at udføre Statens Arbejde paa; det er kun overordentlig lidt, der udføres for Kommunen paa dette Kontor. Det er jo saaledes, at det Tilskud, som Staten yder til forskellige Formaal, som iværksættes fra Kommunens Side, som Regel er ensartet; men jeg har faaet det Indtryk, at naar det gælder København, afviger man fra dette Synspunkt; og jeg kan ikke forstaa, hvorfor man gør det. København er vel en af de Byer, som paa Grund af den meget vanskelige økonomiske Krise, der nu har varet gennem flere Aar, paa Grund af sit store Folketal og paa Grund af den store Elenighed, der eksisterer i denne By, er saaledes stillet, at den i alt Fald bør have samme Ret som de øvrige af Landets Byer. I dette Andragende er angivet, at der mangler 140 000 Kr. i Tilskud alene til dette Embedsværk, som Staten skulde betale til. Der mangler 118 000 Kr. til Stadslæggestationen og 1 650 000 Kr. til Sindssygevæsenet; til Skolevæsenet mangler der omtrent 1½ Mill. Kr. og til Kommunebibliotekerne 150 000 Kr., og endelig er der Optrækningen af Skatter til Staten. Alt dette tilsammen udgør et Beløb paa 3 858 000 Kr., som altsaa mangler i Statens Tilskud til København i Forhold til andre Byer. Jeg vil nu spørge, for at vi kan faa Sagen frem her i Tinget: Hvor-